

ROMUNSKI MINISTRSKI PREDSEDNIK UMORJEN

UMORJENI VODITELJ ROMUNSKIH RADIKALCEV JE VODIL OSTRO KAMPANJO PROTI ANTISEMITOM

Ministrski predsednik Duca je kmalu po svojem nastopu razpustil nacionalistično "Železno gardo". — Atentat se je završil na postaji v Sinaji. Ministrski predsednik je malo prej konferiral z romunskim kraljem. — Novi ministrski predsednik bo Angelescu.

BUKAREŠTA, Romunska, 29. decembra. — Na postaji v Sinaji, poletno bivališče kralja Karola, je bil danes umorjen Jon G. Duca, stari politični nasprotnik kralja Karola, ki je izza 12. novembra načeloval kot ministrski predsednik romunski vladi.

Duca je po konferenci z romunskim kraljem hotel stopiti v vlak, ki bi ga odvedel v Bukarešto.

Pred njim se je pojavil atentator, oddal štiri strele v njegovo glavo ter poleg tega vrgel tudi ročno granato, ki je nevarno ranila poslanca dr. M. Ci-stinesca.

Morilec je študent po imenu Nikolas Constanti-nescu. Njega in njegova dva tovariša je policija aretirala. Vsi trije so bili člani takozvane "Železne garde", ki jo je dne 10. decembra vlada razpustila. V tej organizaciji so se zbirali antisemiti (sovražni-ki Židov).

Duca je bil star 55 let in izza leta 1907 voditelj liberalne stranke. Liberalci simpatizirajo s Franco-zi in so dolgo časa nasprotovali kralju Karolu. Sled-njič so se pobotali s kraljem, česar posledica je bi-la, da je bil imenovan Duca za ministrskega pred-sednika.

Naslednik umorjenega premiera bo postal se-dajni naučni minister Constantin Angelescu, ki je star 64 let ter je profesor medicine na bukareškem vseučilišču. Takoj po umoru se je sestel romunski kabinet ter skušal odločno nastopiti proti znanim članom antisemitske "Železne garde". Do polnoči je bilo samo v Bukarešti aretiranih nad 1300 oseb.

Ko je došel danes popoldne Duca v Sinajo, ga je pozdravil finančni minister Bratianu v družbi raznih političnih prijateljev. Nato se je odpravil v kraljevi grad, kjer je dve uri konferiral s kraljem.

Vlak je imel ob tri četrt na deset odpeljati proti Bukarešti. Duca je bil obveščen, da ima nekaj za-mude, vsled česar je došel šele ob desetih na posta-jo, kjer se je bila zbrala ogromna ljudska množica in ga navdušeno pozdravila.

Ko se je odpravil Duca proti vagonu, so padli strelji.

Med ljudmi je nastala panika, in nihče ni vedel, kaj se je pravzaprav zgodilo, dokler niso videli mi-nistrskega predsednika ležati v krvi na tleh.

Morilec je skušal v zmedu uiti, toda sinajski poli-cijski načelnik mu je zastavil pot in ga aretiral.

Atentat tvori višek dolgotrajnih nemirov, ki so v zvezi z novim valom antisemitizma, kateri se je za-čel po zmagi narodnih socializmov širiti po deželi.

Agitacija proti Židom je na Romunskem že sta-ra. Začela se je namreč že ob koncu devetnajstega stoletja.

V teku zadnje volilne kampanje so se po raznih delih Romunske završili krvavi izstrelki, vsled česar je Ducova vlada razpustila "Železno gardo". Po vsej državi so se vršili pogoni na zbirališča te orga-nizacije, in vsi njeni kandidati so bili aretirani. Navzlic temu pa ni bilo mogoče izslediti njenega vodi-telja Codreanu.

Umorjeni ministrski predsednik je bil rojen 20. decembra 1879 v Bukarešti, kjer je tudi študiral in dobil doktorat.

Leta 1907 je bil izvoljen v parlament ter je kma-lu nato postal eden najuglednejših voditeljev libe-ralne stranke.

V Argentini je izbruhnila revolucija

HUDA ZIMA V NEW YORKU

Hud mraz že drži štiri dni. — Vremenski urad napoveduje s n e g. — Mraz bo trajal še nekaj dni.

Po lepem božičnem dnevu je v tork med hudim viharjem zapadlo 11 palcev snega. Snežilo je ce-li dan. Nato je nastopil hud mraz, kakršnega že ni bilo več let. In vremenski urad napoveduje hud mraz še nekaj dni, ne samo za New York, temveč tudi za druge dele prostrane Unije. Mraz bo po tej napovedi držal še čez Novo leto.

V četrtek je uradni toploter kazal samo še 9 stopinj in manj-kala je samo še ena stopinja, da bi bil ozržen rekord 28. decem-bra 1917.

Hudson je ledena meja med dvema državama. V Newarku je bil toploter na ničli; Plainfield pa je celo naznanil 9 stopinj pod ničlo.

Kakor državi New York in New Jersey so tudi drugi deli Združe-nih držav trpeli pod hudim mrazom. Samo kraji osrednjega zapa-da so imeli malo gorkejše dneve. Zopet drugi kraji pa so naznanili še hušji mraz. Tako je bilo v Bol-sters Mills, Me., 42 stopinj pod ničlo, v Cook, Minn. 30 stopinj in v Peurbina, N. D. 33 stopinj pod ničlo.

Po nekaterih državah so se ved-no veliki sneženi viharji. V drža-vah ob severnem Atlantiku je za-padlo toliko snega, da je promet po cestah skoro popolnoma ustav-ljen.

OTROK ROJEN V CERKV

Troy, N. Y., 29. decembra. — V pritičju katoliške cerkve sv. Pe-tra je bil rojen otrok, ki je bil eno uro pozneje najden v spoved-nici v cerkvi. Njegova mati je iz-ginila.

Jack Roche, star 15 let in Leo Kirtner, star 18 let, sta klečala in molila, ko zaslišata otročji jok. Ko odgneti zakrinjalo spovednice, najdeta otroka na tleh.

Policist naglo odpelje otroka v otroško bolnišnico, župnik Wil-liam H. Walsh pa medtem išče sled za materjo. Preiskava je do-gnala, da je mato prišla skozi ne-zaprta vrata zakristije v cerkev in od tam v pritičje, kjer je po-rodila otroka. Nato je najbrže ne-sla otroka v cerkev, položila ga v spovednico, nato pa odšla skozi glavna vrata.

PAPEŽ ODPUŠČA DELAVCE

Vatikan, 29. decembra. — Iz go-podarskih razlogov je vatikanska uprava odpustila 600 delavcev, ki so delali ceste in olepšavali vrto-ve v vatikanski državi. Obdrža-niki je bilo samo 400 delavcev, da končajo pričetno delo, ostali pa so bili odpuščeni.

JAPONSKO NASELJEVANJE V BRAZILJI

Kobe, Japonska, 29. decembra. V letu 1933 se je največ Japon-cov izselilo v Brazilijo. Ko je par-nik "Tacoma Maru" pripeljal 700 izseljencev, je doseglo število le-tošnjih japonskih naseljencev v Brazilijo 22.310. V dveh letih se je naselilo v Brazilijo 150.000 Ja-poncev.

FRANCIJA NE OPUSTI AEROPLANOV

Poročila o zmanjšanju števil aeroplanov so po-v s e m neosnovana. — Tajna pogodba m e d Nemčijo in Japonsko.

Pariz, Francija, 29. decembra. Zmanje ministrstvo je zanikalo poročila, da bi bila Francija pri-pravljena opustiti polovico svojih vojaških aeroplanov, ako bi mo-glo pritiz Nemčijo do kakšnega spo-razuma glede orožja.

Nek uradnik zunanjega urada je rekel, da je to poročilo brez vsake podlage in da je francoska vlada samo pripravljena dovoliti nekatera prikrajšanja v armadi, mornarici in zračni sili.

V Parizu so razširjene govori-ce, da skuša Japonska skleniti z Nemčijo tajno pogodbo. Japonska je vznemirjena, ker so Združene države priznale Rusijo in se boji, da bodo Rusi s posebnim dovolje-njem Združenih držav gradili ameriške aeroplane na Daljnem Istoku.

SLOVO OD NADŠKOFA

Zanj je morala biti izde-lana posebna krsta. — Več sto ljudi ga je pri-šlo kropit.

Nadškof Leon Tourain, ki je bil v medeljo v armenski katoliški cerkvi sv. Križa umorjen, je bil v pogrebni zavih G. C. Apostle položen na mrtvaški oder.

Velika krsta iz bronu, ki je bi-la izdelana posebno zanj, ker je bil nadškof visok šest in pol čev-lja ter je tehtal 400 funtov, je prišla šele v četrtek. Takoj nato so bila odprta vrata pogrebniške-ga zavoda in do večera ga je pod paznini očmi detektivov prišlo kropit več sto ljudi.

Njegovo truplo je oblečeno v belo mašniško obleko z rdečim na-prsnikom. Dva križa, na katerih se bleste dijamanti in rubini, mu ležita na prsih. Njegov obraz ne kaže nikakih muk zadnjih trenu-tkov njegovega življenja.

Medtem pa policija še dalje za-sleduje morilec in je poleg preja-znjih petih osumljencev aretiral-a še dva, Johna Mirimana in Harryja Sarafiana.

OBSEŽNA CELINA POD PACIFIKOM

San Diego, Cal., 29. decembra. Pod Severnim Pacifikom se raz-te-zo do zdaj še nepoznana celina z velikimi planotami, ki so večje kot na suhi zemlji, z gorami, ki so višje kot najvišja gora na svetu Everest in z velikanskimi prepa-di, ki so globoki do šest milj. Ta podmorski kontinent se nahaja med Ameriko in Azijo.

Ta kontinent so našli zvočni aparati ameriške raziskovalne la-dje Ramapo.

Severna Amerika je z ozirom na to dvignjena rama med dvema deloma sveta, medtem ko so proti Japonski velikanske morske glo-bočine. Podmorski kontinent ka-že natančne sledove nekdanjih rek in jezer.

ZASEDANJE SOVJETSKEGA PARLAMENTA

Molotov povzdiguje Zdr.-države. — Hvali pred-sednika Roosevelta. — Daje vse priznanje Lit-vinovu.

Moskva, Rusija, 29. decembra. Pri otvoritveni seji osrednjega iz-vrševalnega odbora (ZIK), pod katerim imenom je znan sovjetski parlament, je predsednik sveta ljudskih komisarjev, Vjačeslav Molotov, posebno poudarjal ve-li-ko važnost priznanja Rusije od strani Združenih držav. Posebno burno je bilo pleskanje, ko je Mo-lotov omenil zunanjega komisar-ja Maksima Litvinova, ki je vodil s predsednikom Rooseveltom po-pagajanja za priznanje Rusije.

Molotov je 800 narodnih zastop-nikov iz vseh delov sovjetske uni-je opozoril, da vojna nevarnost ni bila še nikdar tako velika kot ravno sedaj. Toda po njegovi iz-javi je sovjetska Rusija nepre-magljiva, ker zasleduje politiko, da narod natančno pončuje o mednarodnem položaju.

Sovjetski parlament se je sestel v novem, modernem gledališču, katero je vlada v notranjosti ob-zidja zgodovinskega Kremlja zgradila za sovjetske uslužbence.

Z ozirom na odnošaje Rusije z inozemskimi državami je Molotov posebno hvalil politiko predse-dnika Roosevelta. Priznanje Rusije je v veliko korist obeh velikih drž-av, kajti priznanje bo privedlo do velike trgovine ne samo med tema državama, temveč tudi z drugimi državami. Poleg tega pa se je vsled priznanja izboljšal mednarodni položaj.

Dalje je rekel Molotov, da j-izstop Nemčije in Japonske iz Li-ge narodov povečal vojno nevar-nost. V svojih nadaljnjih izjavah je rekel:

— Naše stališče proti Nemčiji se ni izpremenilo, to se pravi, da se naša mirovna in prijateljska politika nadaljuje. Toda delova-nje Alfreda Rosenberga in Alfre-da Hugenberga ne soglašja s pri-jateljskim zagotavljanjem nem-ške vlade.

— Naša želja po miru stoji tu-di kot vodilno načelo v naših od-nošajih z Japonsko. Ko smo ponu-dili prodati kitajsko vzhodno že-leznico, smo pokazali svojo željo za mir. Pri vsem tem pa japonsko časopisje še vedno šeuva proti so-vjetom.

— Sovjetska unija je obkoljena s kapitalističnimi državami in je vsled tega v nevarnem položaju, toda, kdor nas bo napadel, si bo zlomil vrat.

Sovjetski parlament mudi zelo pestro sliko, kajti ljudski zastop-niki so prišli iz vseh krajev de-žele. Med zastopniki so celo Esk-mi iz najsevernejše Sibirije ter zastopniki raznih plemen na Kav-kazu. Tu so zastopniki v kmet-skih obdelah, drugi v temnih sra-j-cih mestnega industrijskega de-lavca, ženske zastopnice z rutami na glavi itd.

Naročite se na "GLAS NARODA"
največji slovenski dnevnik
Združenih državah

V 4 ARGENTINSKIH PROVINCAH SO IZBRUHNILI KRVAVI NEMIRI

BUENOS AIRES, Argentina, 29. decembra. — Ker se je pojavilo v štirih provincah revolucionarno gibanje, je argentinska vlada proglasila za nedolo-čen čas nad deželo obsedno stanje. Odredba je bila izdana po posebni kabinetni seji, na kateri je bilo sklenjeno, da je treba nemire zatreti, neoziraje se na posledice.

TRINAJSTLETNA UMORILA SVOJO PRIJATELJICO

Deklica, stara 13 let je u-morila deklico, staro 8 let. — Izgovarja se, da je lagala o njej.

White Plains, N. Y., 29. dec. — Mary Kavala, stara 13 let, je v uradu šerifa Thom. F. Reynoldsa med jokom priznala, da je umori-la 8 let staro Josephine Waropay, katere truplo je bil najdeno v ne-deljo zjutraj blizu njenega doma v Hasting-on-Hudson.

Skozi štiri dni strega izpraševanja je Kavala vtrajala pri tem, da je zvrčala krivdo na to ga ali onega moškega v naselbini Poljakov v bližini mesta, kjer so se vršile razne orgije v zvezi z nezmerno pijačo.

Slednjič je omagala pod težkim izpraševanjem in priznala, da jo je sama umorila.

— Jaz sem jo umorila, — je re-kla, — ker je Josie govorila o meni in moji družini.

Mary, kot je izpovedala, je sre-čala Josephino v soboto popoldne. Vprašala jo je, ako gre z njo na izprehod. Med potoma sta se spo-rekli in že tedaj je Mary sklenila umoriti jo.

Marija je pograbila kamen in z njim udarila Josephino po glavi. Josephina je padla in se je one-svestila. Nato jo nezvestno vleče pod verando St. Matthews Ly-ceum, kjer ji zadrigne vrat z mo-tvozom, ki ga je našla v bližini.

Nato je še dobila notranji gumi-jev obroč avtomobila, katerega je Josephini tesno zadrignila okoli vratu. Pa s tem Mary še ni bila zadovoljna. Okoli išče še za dru-gim predmetom in najde stekle-nico za mleko, s katero je bila Josephino toliko časa po glavi, da je izdihnila.

Po tem dejanju je šla Mary do-mov in je preživela Sveti večer s svojimi starši. Naslednje jutro je šla k Josephininem truplu in je, ne vede, zakaj, strgala z njenega trupla vso obleko. Nato pa, boječ se, da bi njeno truplo bilo najde-no, pokrije Josephino truplo s starimi stopnicami, ki jih je naš-la v bližini.

Ves njen izgovor za zločin je bil, da je izgubila pamet, ker je Josephine slabo govorila o njej in njeni družini.

Mary je tudi priznala, da je hodila s fanti, da je v šoli učite-ljici kradla denar in da je bila na raznih zelo podivjanih zabavah.

Sodnik George W. Smyth je odredil, da je bila Mary do pri-hodnje preiskave oddana družbi za varstvo otrok.

LAHOMIŠLJEN ŠOFER OBDOJEN

Vozil je skozi vrsto para-de in je ubil štiri osebe. Sovjetska postava dolo-ča za tak čin 10 let ječe toda šofer je bil obsojen na smrt.

Moskva, Rusija, 29. decembra. Šofer Valentin Ivanov, ki je bil pred mestnim sodiščem spoznan krivim, da je vsled svoje lahkomi-šljenosti povzročil smrt štirih o-seb, je bil obsojen na smrt, dasi je v sovjetskem kazenskem zakonu za tak slučaj določena zaporna kazen desetih let.

Pri sodnijski obravnavi je bilo dognano, da je Ivanov, ki je star 28 let, zavezil svoj avtomobil v parado sovjetskih vojakov na Leningradski ulici. Dva vojaka sta bila na mestu ubita, dva dru-ga sta pozneje umrla in pet jih je bilo tekoče ranjenih.

Sodišče je svojo obsodbo ute-meljevalo s tem, da je Ivanov s svojim protidružabnim obnaša-njem zakrivil zločin, ki je kazniv s smrtno ustreženjem. Ivanov je bil zaposlen kot delavec v ne-ki veliki garaži.

Sodišče pripominja, da naj bo ta kazen svarilo za druge, ki so pri vožnji z avtomobilom brez-brizni in lahkomišljivi ter se ne zmenijo za varnost drugih.

Ta obravnava je v Moskvi iz-zvala veliko zanimanje in zaradi velikega navala občinstva mnogi-m ni bilo mogoče prisostvovati raz-pravi.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

SKRIVNOSTNA SMRT
STARCA

Iz Metkovića poročajo, da je v vasi Komin na zelo skrivnosten način umrl 82 letni stari Mate Vlahovič. Po pripovedovanju njegove žene je legel Mate spat okrog 7 zvečer. Kmalu za njim je tudi ona legla spat. Okrog 10 se je prebudila in ko je opazila, da moža ni v postelji, je šla pogledat ven in ga je našla na pragu mrtvega. Zdravniško-sodna komisija je ugotovila, da je stari umrl zaradi rane na glavi, ki mu je bila prizadejana s topim predmetom. Prijeli so njegovo ženo, ker sumijo, da je ona ubila moža. Mate Vlahovič se je s to ženo poročil pred 9 leti, ko je bila takrat lepa mlada vdova in se je kar hitro ogreela za Mateja, ki je bil bogat. Točno na deveto obletnico poroke pa so sedaj našli starega mrtvega.

GRBAVČEVA TAJNA

V francoskem Perpignanu se je zadnje dni potikal okrog neki grbavec, ki je s svojo zunanostjo, močno sočutno vplival na usmilje nje ljudi. Vse ga je pomilovalo in mu skušalo olajšati položaj z darovi in tolažbo. Slednjič je prišel mož pred oči policiji, ki je sklenila, da si ga nekoliko natančneje ogleda. Pri aretaciji so najprej ugotovili, da je grbavec telesno popolno normalen. Grbo si je napravil sam, ker je računal, da bo na ta način lažje vodil ljudi za nos. Ko pa so njegovo umetno grbo pregledali, so dognali, da je možakar ni nosil brez vzroka. V grbi je namreč nosil veliko svoto v francoskih in španskih bankovcih, ki so mu jih oblasti zaplenile, da doizenejo izvor denarja.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

82

Njegovi možgani so začeli delovati, vedno znova razglabljaajo isto misel, ne da bi mogel priti do kakršnegakoli trdnega sklepa.

Tu pa tam se je nekoliko ojunail in skušal se je prepričati, da se mu bo posrečilo rešiti Luizo sramote in ponižanja.

— Ne, — je zamrmral sam pri sebi, — pod nobenim pogojem ne bom dopustil, da bi umrla od lakote!

Srdito se je ozrl na spečo mater in pripomnil:

— To bi bil sramoten, ostuden zločin.

Ker ni imel poguma, da bi se odkrito boril s svojo zločinsko materjo in z Jakobom, je mislil na zvijačo, ki naj bi mu pomagala doseči cilj.

Ko se je po dolgem oklevanju odločil za točen načrt, mu je nekoliko odleglo pri sredi mišli, ki mu je bila šinila v glavo.

Iz smehljaja, ki mu je zaigral na obrazu, ko si je z roko obrisal solzne oči, je bilo razvidno, da je v tem sinu beračice in usmrčenega zločince oživel čut časti.

Frochardka je bila baš planila s trdega ležišča in stoječ pokonci je stiskala pesti in žugala svojemu sinu.

Potem so se obrnile njene pijaune oči k podstrešnim vratom.

Starka se je bila zbudila sredi spanja, v sanjah, ki je v njih videla sina, kako ji hoče ugrabit neno žrtev in kako se je deklini končno posrečilo odnesti pete.

In zdelo se je, da hoče razjarjena furija planiti na prestrašenega Petra. Iztegnjenih rok in krčevito skrčenih prstov se mu je blizala, kako bi mu hotela s svojimi kremplji razpraskati obraz.

Naenkrat si je pa premislila, obrnila se je in odšla po stopnicah na podstrešje.

Peter ji je sledil z očmi.

Ves v skrbeh, kaj namerava pijana mati, jo je hotel odvrti od morebitnega nasilja nad ubogo Luizo.

— Mati, Luiza gotovo spi... treba jo je pustiti, da si odpočije...

— Da si odpočije? ... Kaj se ti pa sanja, pokveka pokvekasta? Ne pustim, da bi počivala, če noče delati.

In že je začutil Peter na sebi koščeno materino pest. Udarce je bil tako silen, da se je Peter kar opotekel. Frochardka se je pa odmajala k podstrešnim vratom, kjer je našla ključ.

Vrata so zaškripala tako, da bi se bila slepa sirota gotovo zbudila, če bi ne bila še vedno onesveščena.

— Ah, spiš! ... je zakričala Frochardka. — Natresem perja nate, da ti bo topleje, ti razvajena lepota ti...

In stopila je k oknemu, zametenemu s snegom in ga odprla. Mrzel veter je zapešal po podstrešju.

Mraz je prodrl skozi odprta vrata celo do Petra tako, da je ubogega fanta streslo. Plamenček dogorevajoče sveče se je močno znojalo.

Frochardka se je divje zarežala.

Podprla je s trsko okence, da bi ga veter ne zaprl, potem se je pa vrnila k Luizi.

— Če ti postane prevroče, deklina, me pa pokliči, da pogledamo, če te je že srečala pamet, — je zamrmrala strupeno.

Toda videč nepremično ležeče telo, ki bi se moralo trešiti od mraza, se je beračica zgrozila.

— Pa vendar ni mrtva? — je zamrmrala in pokleknila k nji.

Čim je pa zaslišala slabo dihanje, se je vzravnila in vzkliknila zamogoslavno:

— Živa je!

Hotela si je pripraviti užitek ob pogledu na grozo probujajoče se deklina. Zgrabila jo je za rame in stresla, kar so ji dale moči... Luizino telo je pa ostalo nepremično. Frochardka je jela besneti.

— Najbrž je omedlela, — je zagodrnjala. In poklicala je Petra. Ves zasopel je prihitel Peter za materjo z lučjo v roki.

Že s praga je zagledal blede obličje in udrti oči onesveščene Luize.

Spoznal je, da se je sirota onesvestila in sree se mu je bolešno skrčilo. Ni mogel dopustiti zločina, ki ga je bila zasnovala nje-

gova brezsrčna mati... Skočiti je hotel k okencu, da bi ga zaprl. Frochardka ga je pa zgrabila za rame in zakričala:

— Kam te pa nese?

In ošinila je sina s pogledom, polnim sovraštva, rekoč:

— Hočem, da veter malo poboža spečo princezo; to je moja želja, pokveka, in nikar ne misli, da me bo taka šema, kot si ti, ovirala v mojih pametnih idejah.

— Toda... se je opogumil Peter — saj bo zmaznila, če ostane okence odprto.

— Kaj te pa to briga?

— Nič, toda...

— Toda jaz hočem, da se prebudi...

Tedaj je pa postavil Peter svečo na tla in hote obvarovati Luizo še hušjih muk, je pokleknil k nji in poskusil sam zbuditi jo.

Toda slepa sirota se v veliko Frochardkino jezo ni zdrnila iz omedlevice.

— Počakaj, počakaj!... je kričala, — če ne zadostuje, da ji človek poskropi cape, ji pa poiščemo kaj boljsega.

In obrnila se je k Petru, rekoč:

— Pokveka! Pojdi in prinesi mi steklenico žganja!... To je balzam za rane, to bo obudilo njeno sree...

Ubogi fant bi se bil rad uprl. Toda beračica ga je zgrabila za vrat in ga potisnila na stopnice, rekoč:

— Bodi vesel, da sploh dam tej truasti deklini požirek.

Peter je prinesel žganje. Frochardka je z eno roko privzdignila Luizino glavo in ker je imela sirota usta nekoliko odprta, ji je kaj lahko nalila v nje žganja.

Žganje je Luizo kaj hitro zdrnilo iz omedlevice. Slepa sirota je pretresljivo kriknila.

Hotela je ostati, toda jekleni Frochardkino kremplji so jo potisnili nazaj na slamo.

— Bože moj!... Bože moj! — je zaklicala, — pomagaj mi...

In vsa obupana je nadaljevala:

— Henrika!... sestra!... Pridi!... pridi!

Ne pusti me umreti!...

Brezčutno rezanje jo je prekinilo:

— Do smrti te ne zasliši tvoja sestra!...

Morala bi opustiti svoje lenuharenje, svojo trmo in iti!...

— Beračiti? — je vzkliknila Luiza vsa iz sebe, — ne, nikoli!... Nikoli, gospa! Stojte karkoli, obsodite me na najhujše muke, nikoli me ne pripravite do tega da bi se tako ponižala.

— Ponižala? Kaj pa čvekaš? Torej sem jaz brezsrčna...

Zgrabila je slepo siroto za rame in jo začela neusmiljeno mikastiti, dokler ni klenila na kolena.

Tedaj je pa šinila babnici v glavo strašna misel:

Ker je Luiza šlepetala z zobmi in se tresla od mraza, je dejala Frochardka porogljivo:

— Ah, menda ti je prevroče, dušica; vidim, da se v svojem kožuhu kar dušiš. Takoj poskrbim, da se od vročine ne boš zdušila.

(Dalje prihodnjic.)

Metropolitan Opera Association

V NEW YORKU

z veseljem naznanja, da ji je s sodelovanjem izdelovalcev LUCKY STRIKE cigaret omogočeno uporabljati vse možnosti obeh omrežij. Rdečega in Plavega, National Broadcasting Company, tako da v soboto, 30. decembra, in zatem vsako soboto od dveh, Eastern Standard Time, in dokler ni vsaka opera končana — cele opere, proizvajane v Metropolitan Opera House, bodo broadcastane. Vemo, da se bo javnost z veseljem poslužila teh edinstvenih prilik. Pomenjajo namreč, da je opera v svoji najboljši obliki prinešena v vsak dom v Združenih državah. Po našem mnenju je to velik korak naprej v razvoju dobre godbe v tej deželi ter da bo to velikega zanimanja in vir veselja za slehernega v Ameriki.

Metropolitan Opera Association

Giulio Gatti-Casazza
GIULIO GATTI-CASAZZA
Generalni Upravitelj

Ljubiteljem
leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

NE SMEM TE LJUBITI

Zanimiv roman iz življenja

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

34

— Ne podnevi. Tedaj imam svoje delo in sem med ljudmi. Ako pa zvečer čepim med štirimi stenami, tedaj mi mnogokrat prav nič ne ugaja. Mogel bi se peljati v mesto in si poiskati družbo, kakor delajo vsi inženirji in uradniki. Toda k temu sem le malo nagnjen. Tedaj že rajši sedim sam doma pri svojih knjigah.

— Oženiti se morate, gospod doktor, — se šali Werner.

Valberg skomigne z rameni.

— Zdi se mi, da sem to priložnost že zamudil.

Olly ga pogleda z blestajočimi očmi.

— Še vedno izgledate zelo mladi, gospod doktor.

Valberg se prikloni.

— Navzle temu pa že stojim pred nevarnimi štiridesetimi, ki imajo za nas same iste nesrečni pomen, kot pri ženskah trideset.

— Pa bi se poročili že prej, gospod doktor, — pripomni Gilda smeje.

— Odkrito moram priznati, da do sedaj še nisem imel časa misliti na ženitev. Pa do sedaj mi tudi še ni prišla nobena ženska na pot, ki bi si jo mogel izbrati za svojo tovarišico.

Olly se zdi, kot bi bil besedo "do sedaj" posebno poudaril in da gleda s posebno vročim pogledom na Gildo.

— Najbrže ste z ozirom na tovarišico zelo izbirčen, gospod doktor, — se skuša Olly šaliti.

— Izbirčen? To je odvisno od razumevanja, milostljiva gospica. O tem še nisem nikdar razmišljal. Sedaj pa, ko me ravno vprašate, vam moram odgovoriti: Da, v nekem oziru bi bil zelo izbirčen. Izbral bi si samo ženo, ki bi se mi zdelala najboljša. Moje srce bi moralo reči popolnoma odločno: Ta, ali nobena! Za mene bi morala pomeniti dopolnitev mene samega. Morala bi mi biti vredna toliko, da bi jo prisilil na svojo stran, pa če bi bil proti meni ves svet. Ako to imenujete izbirčen, potem sem. In od te svoje zahteve ne bi nikdar odstopil. Drugače se ne maram nikdar poročiti.

— Škoda bi bilo, gospod doktor, — se vtakne Werner v razgovor. — Može, kot ste vi, imajo dolžnost, da si postavijo družino.

— Mogoče imate prav, gospod Larsen. In ako najdem ženo po svojih željah, ki se mi hoče zaupati za svoje celo življenje, potem bi se tudi poročil. Toda, kdo ve, kdaj bom srečal ono edino, ki bi bila za mene. Kdo ve, ako je taka ženska za mene še tudi prosta. Nisem sovražnik zakona; zakon smatram za vsakega človeka za nekaj najbolj zaželjivega. Toda samo zakon, kakršnega si jaz domišljam.

Predolgo je mogel kdo odgovoriti, se odpro vrata in vstopita grofica Hochberg in baron Senden. Olly jima gre naglo naproti, toda v njenih očeh je bil nemiren zamišljen izraz. Valbergove besede so zvenele v njenih ušesih. Zopet misli z nekim osramočenjem na svojo zaroko. Kako vse drugače je mislila sedaj o svojem bodočem zakoncu. V njej je bilo razočaranje brez sapa. Ali je sploh bila taka ljubica? Ali so le ljudje, ki tako ljubijo, ki mislijo s takimi občutki na zvezo z žensko?

Jezno se bori proti takim mislim.

To so samo lepe besede, ali pa prevara samega sebe, si misli. Najbrže bi se tudi Valberg pri izbiri svoje tovarišice vprašal: Kako velika je njena dota?

In pri tej misli se je poloti neko tajno zadovoljstvo, da je bila Gilda Verdenova siromašno dekle.

Medtem je Werner grofici in baronu predstavil dr. Valberga. Grofica ga je počestila z mirnimi, milostnimi besedami in ga z velikim zanimanjem opazuje. To ni bila običajna prijava v družabnih krogih. Tudi baronu Sendenu se dr. Valberg takoj prikupi ter se pri mizi zelo živahno razgovarja z njim. Valberg se mu je zdel zelo všeč in dostojanstven in prav rad je imel, ako mu je kaj razlagal o tovarnah. Oba sta prišla tudi na politiko in baron je bil z Valbergom istega mišljenja, da politični položaj ni brez težav in da resni zapletljivi niso izključeni. S posebnim zanimanjem je Valberga poslušal o političnih utihih, katere je Valberg pridobil v tujini. K temu pravi baron Senden živahno:

— O tem moram z vami ob priliki še natančneje govoriti, gospod doktor. Vaša izjavanja me zelo zanimajo. Tudi bi si rad ogledal delo v vaših tovarnah. Ali bi mogel za to dobiti kako priložnost?

— Gotovo, gospod baron. Druge volje sem pripravljen, vam o sebi vse razkazati, — odvrne Valberg in oba se dogovorita, da bosta naslednje dopoldne pregledala vse tovarne.

Olly je še vedno pazno poslušala Valbergove besede. Kar je rekel, se ji je zdelo važno; da, ta mož je bil za njo tako zanimiv, kot še nikdo drugi.

*

Naslednjega dne je prišel grof Harald Hochberg.

Olly se ni peljala na postajo. Ponj je poslala samo najlepši avtomobil. Ob prisotnosti Wernerja in gospe grofice sta se zaročena zopet srečala. Olly pozdravi grofa Haraldja mirno in prijazno, toda s hladnim obnašanjem.

Tudi Harald ne poskuša, da bi razpoloženje kaj bolj razgrel. Bil je zelo ufuđen in prijazni svoji nevesti, toda na obeh je bilo opaziti, da ju ni privlačevalo nikako globlje čustvo. Oči obeh so se srečavale v hladnem prijateljstvu.

Baron Senden je bil v tovarnah, in tudi Gilda ni bila navzoča, ko je prišel grof Hochberg. Bila je v gorenji sobi in je za Olly pri nekaterih trgovskih naročila nekatere stvari. Ko Gilda napiše vsa naročilna pisma, vstane, da bi šla doli. Vedela je, da je medtem prišel Ollyn zaročenec. Malo radovedna je bila vendarle, kako bo kaj njej všeč. Ali je podoben svoji materi? Potem ji bo le malo všeč. Ako pa je tak, kot njegov stric, potem bi se ji pa tudi prikupil.

Tako gre počasi po stopnicah navzdol. Ko gre ravno po zadnjih stopnicah v veži, stopi iz Ollynega salona vitka, visoko zraščena moška postava. Svetloba, ki je prihajala iz Ollynega salona, jo nekoliko oslepi, tako da je mogla videti samo obrisi. Šele, ko se vrata zopet zapro in gospod stopi nekaj korakov naprej, je Gilda opazila, koga ima pred seboj.

Nekaj trenutkov stoji kot okamenela in vidi z velikimi, prestrašenimi očmi v obraz, ki ji je bil poznan.

Tudi grof Hochberg je bil precej začuden in presenečen, ko zagleda mlad deklo. Z nepopisnim pogledom in jasnih, lesketajočih očeh jo ogleduje. Ni mu vželo, da ji je nenadna rdečica pobarvala lica in da je bida zelo zmedena in v zadregu.

Seveda se takoj spoznata. Ali se ni usoda kot zaklela proti njemu, da se ni mogel rešiti tega tako sladkega bitja?

Grof se molče prikloni in stopi na stran, da jo pusti mimo sebe. V prvem trenutku ni vedel, ali naj bi pokazal, da jo je spoznal, ali ne. Slednjajše sklene, da bo še počakal na nadaljni razvoj.

Ko gre Gilda tiho mimo njega, grof obstane in gleda za njo. In Gilda skoro čuti njegov osvajaški pogled. Ko je šla mimo njega, mu je v pozdrav samo nekoliko priklonila glavo, kakor je pač navada pozdraviti tuja. Tudi sama ni vedela, kako bi se zadržala proti njemu.

(Dalje prihodnjič.)

USODNO LETO 1934

Ameriški astrolog in "svetlovid" Wm. Lee, hišni astrolog številnih magnatov iz newyorškega Wall Streeta, se razlikuje od ogromne večine svojih tovarišev po tem, da v svojih napovedih ne slepomiši s praznimi stavki in puhli mi besedami; njegove napovedi so vedno polne, skoraj bi rekli "tvarnih" detajlov, dogodkov, krajevnih in časovnih podatkov. V koliko so pa te napovedi resničnejše od vseh drugih astroloških napovedi, boste v teku prihodnjega leta ugotovili lahko sami, če vam tu navedemo nekoliko najvažnejših dogodkov, ki jih prerokuje za leto 1934.

Svet, pravi, pokaže prihodnje leto znake počasnega, toda očitnega pomirjenja, čeprav se zdaj dozeva, da se hoče pogrezniti v kaos in nemir. Vojne ne bo, niti med Francijo in Nemčijo, niti med Rusijo in Japonijo. Francija dobi Posarje brez ljudskega glasovanja; Rusija bo po sili svojih razmer popustila in se pogodila z Japonijo, tej v prid. V Ameriki se bo poleti dolar dokončno stabiliziral, in sicer na približno tretjino prejšnje veljave, dotlej pa bo po borzah vsega sveta nekoliko črni dni, v Ameriki v prvem majskem tednu, v Evropi pa v zadnjem. V Uniji se bo izvršila ogromna odadaja bogastev, v kolikor še eksistira. Ob koncu leta bo doba milijardnih imetij za Unijo dokončno minila.

Prihodnje leto umre trojica svetovno znanih osebnosti. Prva je si volasi poglavar neke srednjeevropske države, druga najpopularnejši ameriški multimilijonar, tretja pa najspodobnejša politična glava Anglije.

Posebne senzacije bo nudila kriminalna kronika. Tako bo tolpa gangsterjev v Chicagu izvršila zločin, kakršnega v tem formatu ni bilo niti v Ameriki. Poslojce pomembne bančne družbe bo pri tem z vsemi svojimi nameščenci zletelo v zrak. Sredi leta bodo v Franciji razkrinkali množestvenega morilca, ki bo postavil celo Landruja v sen.

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

senco. V Nemčiji bodo justicirali več ljudi nego od konca vojne do 1. januarja 1934.

Jeseni bo vulkanska katastrofa na Japonskem uničila tisoče človeških življenj. Ta katastrofa bo spominjala na sloviti izbruh Krakatave pred pol stoletja. Francosko atlantsko obalo obiščeta dvakrat težka ciklona. Na avstralska tla bo padel ogromen meteor s težo več sto metrskih stotov in povzročili strašno paniko. V Srednji Evropi bo ob koncu poletja ali v začetku

Iz Slovenije.

Kaj pravi sodnik dr. Nepokoj.

Skrivnostna zadeva sišaškega dijak Miroslava Migana ni zbudila samo v Ljubljani, temveč povsod državi veliko pozornost, zlasti pa tudi v Beogradu in končno v Novem Sadu, kjer živi dr. Rudolf Nepokoj, ki je sodnik tamoznjega okrožnega sodišča. Novosadčani poznajo dr. Nepokoj kot mirnega in uglednega človeka in zato jih je neprijetno zadela vest, da je dr. Nepokoj preganjal Migana in mu sugeriral strašne misli.

Beograjski dopisnik "Politike" je posetil dr. Nepokoj, ki mu je potrdil, da je čital o tatvini trupla na ljubljanskem pokopališču, smeje pa je pripomnil, da ni niti malo pomislil, da gre za mladega medicina, ki ga je slučajno spoznal in ki ga je največ dvakrat videl v življenju.

Pripovedoval je, da je bil letos spomlad v Kranjski gori, kjer je stanoval v vili "Mojštrovka". Kadar je bilo lepo in prijetno vreme, je ležal v ležalnem stolu. Nekega dne je opazil poleg sebe mladčnika, ki je tudi ležal na pljuščih, ni pa se zmenil zanj, ker ni hotel z nikomur navezati stikov. Tega mladčnika je pozneje še enkrat videl, nito je pa brez sledu izgubil. Nenaadni njegov odhod ga je zanimal in čez nekaj dni je vprašal, kaj je z njim. Izvedel je, da ga je dva dni ni bilo v jedilnici, temveč je naročil, naj mu kosilo prinese v njegovo sobo. Ko mu je služkinja prinesla kosilo, je zaklenil vrata, ter jo začel neumljivo pretepati, hotel jo je pa tudi poslati. Na njene krike so prihiteli drugi na pomoč ter jo rešili z neprijetnega položaja.

Po tem dogodku je Migan naglo odpotoval in dr. Nepokoj ga ni več videl. Ker se je sodniku zdravje poslabšalo, je moral oditi v ljubljansko bolnišnico, kjer je ležal dalje časa. Ko je okrevel, se je vrnil v Novi Sad in nastopil službo. Že čez nekaj dni mu je tajnik kasacijskega sodišča poročal, da je vršilec dolžnosti predsednika sodišča v Novem Sadu

jeseni divjala epidemija, ki bo zahtevala zelo številne žrtve kakor svojočasno španska hripa.

Med veseljšimi dogodki je omeniti nov rekord v stratosferi, ki ga bodo dosegli Rusi, in sicer z višino 50.000 m. Šele ob koncu leta se bodo Američani povzpeli še višje. Na Franco kem bodo na pomembnem način rešili vprašanje spreminjanja sončnih žarkov v elektriko. Na Angleškem bo uspela drobitev atomov na donosnejši podlagi nego danes. V Ameriki bodo našli nov nadomestek za premog in petrolej. Na Dunaju bo neki zdravnik še pred koncem leta odkril pravo zdravilo proti raku.

Putnik dobil brzojavko medicina Miroslava Migana s plačanim odgovorom: "Prosim vas, obvestite me, kje je in na katerem pokopališču je pokopan sodnik dr. Rudolf Nepokoj".

Neznancu so nato brzojavili, da dr. Nepokoj živi. Kakor pripoveduje sodnik, temu ni posvečal posebne pozornosti, ker je mislil, da gre za pomoto, toda že čez nekaj dni pozneje je predsednik okrožnega sodišča Ilija Longinović prejel dopis, ki ga je poslal prav tako Migan. V dopisu je zahteval od predsednika sodišča, naj izvrše ekshumacijo trupla dr. Nepokoj, da je ter mu iztebiro možgane, ker ga stalno preganja, zaradi česar ne more spati in nima teka.

Predsednik mu sicer tega ni sporočil, kljub temu je pa dr. Nepokoj zvedel za vsebino dopisa. Kakor zatrjuje, ni imel niti malo pojma, kdo je človek, ki ga je označil za svojo preganjalec. Po zadnjih vesteh sodi, da je bil Miroslav Migan, ki ga je videl v Kranjski gori. Po odhodu dr. Nepokoj iz Kranjske gore se je mladi medicina najbrž zanimal, kam je dr. Nepokoj odpotoval in zvedel, da je v ljubljanski bolnišnici. Mislil je, da je tam umrl in zato je iskal njegovo truplo na ljubljanskem pokopališču.

"Meni je žal tega nesrečnega fanta", je zaključil dr. Nepokoj.

Smrt uglednega starega Ljubljancana.

15. decembra je umrl eden najstarejših Ljubljancanov, veletrgovca Albert Zeschko, ki je dosegel starost 85 let. Trdni starček, ki je bil ohranjen do zadnjega in je še vmes vedno posejal pisarno, v kateri je neumorno delal, je bil v Ljubljani zelo znana oseba.

Ravnatelj Ciril Dolenc umrl.

14. decembra je doživel bančni ravnatelj v p. Ciril Dolenc. Nekako pred štirimi leti se je pojavil v njem sarkom. Tedaj se je pričelo njegovo veliko telesno trpljenje. V največje presenečenje zdravnikov, ki so mu skušali o-

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

z velikimi stroški. Mo

go jih je, ki so radi sla

bih razmer tako priza

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na

ročnino točno.

Uprava "G. N."

lajšati bolečine do bližnje smrti, je ravnatelj Dolenc z nenavadno telesno in še bolj s svojo duhovno odpornostjo kljuboval smrti polna tri leta.

ZADNJI DIVJAKI

Na skrajnem severu Kolumbije živijo rodovi Goajirov, na vsem svetu menda zadnjih divjakov, ki še niso prišli v stik z belo civilizacijo in jo tudi ablutno zavirajo. Znanost pravi, da je kakšnih 30 teh rodov, koliko jih je pa še v zaledju, kamor še ni stopila bela noga in ga bele oči niso videle še niti od daleč, je nemogoče reči. Vsekakor se bodo ti neznani rodovi le malo razlikovali od "znanih". Zanimivo je življenje, ki ga vodijo ti zadnji resnični divjaki po tradicijah svojih očetov in praočtov.

Eden izmed teh rodov je n. pr. v večletnem boju z drugim rodom, katerega sumi, da mu je s čarovnijami spravil bivšega poglavarja na drugi svet. Takšne čarovne zgodbe nastanejo vedno tedaj, kadar ugleden mož ne umre zaradi starosti ali v boju, temveč bogve, zakaj v svojih najboljših letih. Tokrat je stvar še hušja, ker sta oba bojujoča se roda prestopila ozemlje tretjega rodu in umorila nekak tunkajšnjega poglavarja. Takoj sta se zapela v vojno še s tem rodom. Po naziranjih tistih ljudstev sta izvršila namreč zločin, ki se ne da drugače popraviti nego z iztrebitvijo morilkega rodu.

Nečak kakšnega poglavarja pomeni tam, toliko kakor pri nas prestolonaslednik. Poglavarji svoje oblasti namreč ne prenašajo na svojega sina, temveč na sina svoje sestre. Zakaj? Zato, ker so ti primitivni rodovi zelo neverni gledač zakonske zvestobe svojih žen. Za mater vedno veš, da je mati, za očeta pa nisi nikoli gotov, niti če nimaš najmanjšega dokaza in po voda za sumničenje žene. Tako se je razvil običaj, da se nasledstvo najvišje časti v rodu prenaša na sina poglavarjeve sestre, o katerem je gotovo, da je vsaj na polovico iz poglavarjeve družine.

To naziranje se kaže tudi z drugih plati. Kadar hoče mlad človek za nubit kakšno dekle, ne gre k njenemu očetu, o katerem itak ni gotov, da je res nje oče — temveč obišče njenega strica ali teto in tema prinese običajna snubitve, na darila.

Rojstvo in smrt sta najvažnejši dogodki v življenju kolumbijskih primitivcev. Da se udeležijo pogrebnih svečanosti za kakšnim sorodnikom ali bojnim drugom, se ne ustrašijo Goajireji niti najdaljših in najtežavnih potovanj. Zgodijo se, da vprizori rod, ki se hoče pravočasno udeležiti takšne pogrebne svečanosti, nenaaden vojni podhod zoper rod, ki živi med prvimi rodovi in mrtveci in ki bi potovanja skozi svoje ozemlje ne dovolil. — Pred pogrebom svojca ali prijate-

SHIPPING NEWS

31. decembra: Pennland v Havre
3. januarja: Majestic v Cherbourg, Manhattan v Havre, Albert Ballin v Hamburg
5. januarja: Berengaria v Cherbourg
6. januarja: Lafayette v Havre, Rex v Genoa, Europa v Bremen
10. januarja: Aquitania v Cherbourg, Roma v Trst
11. januarja: Berlin v Hamburg
13. januarja: Ile de France v Havre
17. januarja: Washington v Havre
19. januarja: Olympic v Cherbourg
20. januarja: Champain v Havre, Conte di Savoia v Genoa, Volendam v Boulogne, Bremen v Bremen
24. januarja: Hamburg v Hamburg, Berengaria v Cherbourg
27. januarja: Europa v Bremen
31. januarja: Manhattan v Havre
3. februarja: Ile de France v Havre, Rex v Genoa
9. februarja: Olympic v Cherbourg
10. februarja: Bremen v Bremen, Champain v Havre
15. februarja: Conte di Savoia v Genoa, Washington v Havre
16. februarja: Berengaria v Cherbourg
17. februarja: Paris v Havre, Europa v Bremen
21. februarja: Deutschland v Hamburg
22. februarja: Majestic v Cherbourg
24. februarja: Ile de France v Havre, Volendam v Boulogne sur Mer
25. februarja: Saturnia v Trst
28. februarja: Hamburg v Hamburg, Manhattan v Havre

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU

ILE DE FRANCE

13. JANUARJA

3. Februarja — 24. Februarja

PARIS

17. Februarja — 17. Marca

LAFAYETTE

6. Januarja — 10. Marca

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

J. G. O. S. L. V. J. E.

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblašene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA

JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK CITY

Ija spravijo tedaj še številne so-

vražnike na drugi svet.

Ti Indijanci so torej zelo boje-

vitih, vrhu tega jim ugajajo ženske

in imajo radi mnogo otrok. Mo-

ški pa niso prijatelji dela. Poljsku

in podobno delo naj opravljajo

ženske. Sicer pa se tudi te ne tru-

dijo. V ostalem je življenje, ki ga

vodijo rodovi, precej klavarno, pol-

no pomanjkanja in boleznih. Lačni

se menda ne prestopajo. Toda vse eno

ne mislijo na to, da bi svoje po-

sebnosti zamenjali za dobroto za-

padne civilizacije.